

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням педагогічної ради закладу

від 21 лютого 2025 року, протокол № 5

Положення

про внутрішню систему забезпечення якості освіти
в Сумському ЗЗСО №19 СМР (оновлене)

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1. Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти в Сумському ЗЗСО №19 СМР розроблено відповідно до вимог Закону України «Про освіту» від 05 вересня 2017 року №2145 – VIII (ст.41. Система забезпечення якості освіти), Статуту закладу, Концепції розвитку закладу.**
- Внутрішня система забезпечення якості освітньої діяльності та якості загальної середньої освіти (далі – внутрішня система забезпечення якості) інтегрована в загальну систему управління якістю Сумського ЗЗСО № 19 СМР. Вона має гарантувати якість освітньої діяльності і забезпечувати стабільне виконання нею вимог чинного законодавства, державних та галузевих стандартів освіти.
- Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти в Сумському ЗЗСО № 19 СМР передбачає здійснення таких процедур і заходів: стратегію та процедури забезпечення якості освіти; здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм; критерії, правила і процедури оцінювання здобувачів освіти; критерії, правила і процедури оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників; забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних працівників; забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу; забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом; критерії, правила і процедури оцінювання управлінської діяльності керівників; забезпечення публічності інформації про освітні програми; систему та механізми забезпечення академічної доброчесності; створення в закладі освіти інклюзивного освітнього середовища, універсального дизайну та розумного пристосування; інші процедури і заходи. Забезпечення якості загальної середньої освіти на рівні державних стандартів є пріоритетним напрямом та метою спільної діяльності всіх працівників школи. Забезпечення якості освіти є багатоплановим і включає: наявність необхідних ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних, інформаційних, наукових, навчально-методичних тощо); організацію освітнього процесу, яка відповідає сучасним тенденціям розвитку національної та світової економіки і освіти; контроль освітньої діяльності в школі.
- Внутрішня система забезпечення якості освіти в Сумському ЗЗСО № 19 СМР спрямована на вдосконалення всіх напрямів діяльності закладу.

5. Положення регламентує зміст і порядок забезпечення якості освіти для здобувачів загальної середньої освіти за такими напрямками: освітнє середовище; система оцінювання освітньої діяльності здобувачів освіти; система педагогічної діяльності; система управлінської діяльності.

6. Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти погоджується педагогічною радою, яка має право вносити в нього зміни та доповнення і затверджується керівником закладу.

II. СТРАТЕГІЯ ТА ПРОЦЕДУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

1. Внутрішня система забезпечення якості загальної середньої освіти в Сумському ЗЗСО № 19 СМР базується на таких принципах: принцип процесного підходу, що розглядає діяльність як сукупність освітніх процесів, які спрямовані на реалізацію визначених стратегічних цілей, при цьому управління якістю освітніх послуг реалізується через функції планування, організації, мотивації та контролю; принцип цілісності, який вимагає єдності впливів освітньої діяльності, їх підпорядкованості, визначеній меті якості освітнього процесу; принцип безперервності, що свідчить про необхідність постійної реалізації суб'єктами освітньої діяльності на різних етапах процесу підготовки випускника; принцип розвитку, що виходить з необхідності вдосконалення якості освітнього процесу відповідно до зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, аналізу даних та інформації про результативність освітньої діяльності; принцип партнерства, що враховує взаємозалежність та взаємну зацікавленість суб'єктів освітнього процесу, відповідно до їх поточних та майбутніх потреб у досягненні високої якості освітнього процесу.

2. Внутрішня система забезпечення якості загальної середньої освіти повинна бути об'єктивною, відкритою, інформативною, прозорою.

3. Забезпечення якості освіти передбачає здійснення таких процедур: оновлення нормативно-методичної бази забезпечення якості освіти та освітньої діяльності; постійний моніторинг змісту освіти; спостереження за реалізацією освітнього процесу; моніторинг технологій навчання; моніторинг ресурсного потенціалу; моніторинг управління ресурсами та процесами; спостереження за станом соціально-психологічного середовища; контроль стану прозорості освітньої діяльності та оприлюднення інформації щодо її результатів; розроблення рекомендацій щодо покращення якості освітньої діяльності та якості освіти, участь у стратегічному плануванні тощо; здійснення контролю виконання чинного законодавства в галузі освіти, нормативних документів про освіту, наказів та рішень педагогічної ради; експертна оцінка ефективності результатів діяльності педагогічних працівників; вивчення результатів педагогічної діяльності, виявлення позитивних і негативних тенденцій в організації освітнього процесу та розробка на цій основі пропозицій з поширення передового педагогічного досвіду й усунення негативних тенденцій; збір інформації, її обробка й накопичення для підготовки проектів рішень; аналіз результатів реалізації наказів і розпоряджень; надання методичної допомоги педагогічним працівникам у процесі контролю.

4. Система контролю за реалізацією процедур забезпечення якості освіти включає: самооцінку ефективності діяльності із забезпечення якості освіти; моніторинг якості освіти.
5. Завдання моніторингу якості освіти: здійснення систематичного контролю за освітнім процесом в закладі; створення власної системи неперервного і тривалого спостереження, оцінювання стану освітнього процесу; аналіз чинників впливу на результативність освітнього процесу, підтримка високої мотивації навчання; створення оптимальних соціально-психологічних умов для саморозвитку та самореалізації учнів і педагогів; прогнозування на підставі об'єктивних даних динаміки й тенденцій розвитку освітнього процесу в школі.
6. Моніторинг в закладі освіти можуть здійснювати: директор закладу освіти та його заступники; засновник; органи, що здійснюють управління у сфері освіти; органи самоврядування, які створюються педагогічними працівниками, учнями та батьками; громадськість.
7. Основними формами моніторингу є: проведення контрольних робіт; участь учнів у I та II, III етапі Всеукраїнських предметних олімпіад, конкурсів; перевірка документації; опитування, анкетування; спостереження за уроками, відвідування заходів.
8. Критерії моніторингу: об'єктивність; систематичність; відповідність завдань змісту досліджуваного матеріалу; надійність (повторний контроль іншими суб'єктами); гуманізм (в умовах довіри, поваги до особистості).
9. Очікувані результати: отримання результатів стану освітнього процесу в закладі; покращення функцій управління освітнім процесом, накопичення даних для прийняття управлінських рішень.
10. Підсумки моніторингу: підсумки моніторингу узагальнюються у схемах, діаграмах, висвітлюються в аналітично-інформаційних матеріалах; за результатами моніторингу розробляються рекомендації, приймаються управлінські рішення щодо планування та корекції роботи; дані моніторингу можуть використовуватись для обговорення на засіданнях методичних спільнот вчителів, нарадах при директору, засіданнях педагогічної ради.
11. Показники опису та інструментів моніторингу якості освіти: кадрове забезпечення освітньої діяльності – якісний і кількісний склад, професійний рівень педагогічного персоналу; контингент учнів; психолого-соціологічний моніторинг; результати навчання учнів; педагогічна діяльність; управління школою; освітнє середовище; медичний моніторинг; моніторинг охорони праці та безпеки життєдіяльності; формування іміджу закладу освіти.

III. МЕХАНІЗМ РОЗРОБКИ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ, МОНІТОРИНГУ ТА ПЕРІОДИЧНОГО ПЕРЕГЛЯДУ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

1. Стандарт забезпечення якості загальної середньої освіти – це нормативний документ, який регламентує діяльність адміністрації, вчителів та учнів із забезпечення якості освіти та визначає міру їхньої відповідальності. Стандарти загальної середньої освіти для кожного освітнього рівня розробляє і затверджує Міністерство освіти і науки. Усі вимоги стандарту із забезпечення якості освіти (стандарту) загальні й застосовуються в усіх структурних підрозділах навчального закладу.

2. На підставі Типових освітніх програм, розроблених МОН України заклад освіти розробляє власну освітню програму та навчальний план. Навчальний план є нормативним документом, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу. Освітню програму затверджує директор і погоджує з педагогічною радою.

IV. СИСТЕМА ТА МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

1. Система та механізми забезпечення академічної доброчесності визначається спеціальним оновленим Положенням про академічну доброчесність, схваленим педагогічною радою (протокол № 5 від 21.02.2025) та затверджене директором закладу освіти.

V. КРИТЕРІЇ, ПРАВИЛА І ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

1. Заклад освіти регулярно контролює й оцінює показники, пов'язані з внутрішнім забезпеченням якості загальної середньої освіти, використовуючи системи контролю, що дозволяє оцінювати якість надання послуг у сфері освіти та їх відповідність встановленим вимогам.

2. Внутрішня система моніторингу рівня знань учнів діє відповідно до нормативних документів закладу: Положення про академічну доброчесність педагогічних працівників та здобувачів освіти; Положення про моніторинг; Положення про державну підсумкову атестацію з предметів загальноосвітньої підготовки.

3. Система оцінювання знань учнів включає поточний, тематичний, семестровий контроль знань та вмінь здобувачів загальної середньої освіти.

4. Державна підсумкова атестація здобувачів загальної середньої освіти здійснюється відповідно до Положення про Державну підсумкову атестацію. Державна підсумкова атестація учнів – це форма контролю відповідності освітнього рівня випускників закладу загальної середньої освіти I, II, III ступенів.

5. Атестація може проводитися у формі зовнішнього незалежного оцінювання. У такому випадку порядок її проведення визначається порядком проведення зовнішнього незалежного оцінювання та моніторингу якості освіти, який встановлюється Кабінетом Міністрів України.

6. Компетентнісна освіта зорієнтована на практичні результати, досвід особистої діяльності, вироблення ставлень, що зумовлює принципові зміни в організації навчання, яке стає спрямованим на розвиток конкретних цінностей і життєво необхідних знань і умінь учнів. Оцінювання ґрунтується на позитивному принципі, що передусім передбачає врахування рівня досягнень учня. Метою навчання є сформовані компетентності. Вимоги до обов'язкових результатів навчання визначаються з урахуванням компетентнісного підходу до навчання, в основу якого покладено ключові компетентності. До ключових компетентностей належать: 1) вільне володіння державною мовою, що передбачає уміння усно і письмово висловлювати свої думки, почуття, чітко та аргументовано пояснювати факти, а також любов до читання, відчуття краси слова, усвідомлення ролі мови для ефективного спілкування та культурного самовираження, готовність вживати українську

мову як рідну в різних життєвих ситуаціях; 2) здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами, що передбачає активне використання рідної мови в різних комунікативних ситуаціях, зокрема в побуті, освітньому процесі, культурному житті, можливість розуміти прості висловлювання іноземною мовою, спілкуватися нею у відповідних ситуаціях, оволодіння навичками міжкультурного спілкування; 3) математична компетентність, що передбачає виявлення простих математичних залежностей в навколишньому світі, моделювання процесів та ситуацій із застосуванням математичних відношень та вимірювань, усвідомлення ролі математичних знань та вмінь в особистому і суспільному житті людини; 4) компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій, що передбачають формування допитливості, прагнення шукати і пропонувати нові ідеї, самостійно чи в групі спостерігати та досліджувати, формулювати припущення і робити висновки на основі проведених дослідів, пізнавати себе і навколишній світ шляхом спостереження та дослідження; 5) інноваційність, що передбачає відкритість до нових ідей, ініціювання змін у близькому середовищі (клас, школа, громада тощо), формування знань, умінь, ставлень, що є основою компетентнісного підходу, забезпечують подальшу здатність успішно навчатися, провадити професійну діяльність, відчувати себе частиною спільноти і брати участь у справах громади; 6) екологічна компетентність, що передбачає усвідомлення основи екологічного природокористування, дотримання правил природоохоронної поведінки, ощадного використання природних ресурсів, розуміючи важливість збереження природи для сталого розвитку суспільства; 7) інформаційно-комунікаційна компетентність, що передбачає опанування основою цифрової грамотності для розвитку і спілкування, здатність безпечного та етичного використання засобів інформаційнокомунікаційної компетентності у навчанні та інших життєвих ситуаціях; 8) навчання впродовж життя, що передбачає опанування умінь і навичками, необхідними для подальшого навчання, організацію власного навчального середовища, отримання нової інформації з метою застосування її для оцінювання навчальних потреб, визначення власних навчальних цілей та способів їх досягнення, навчання працювати самостійно і в групі; 9) громадянські та соціальні компетентності, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, усвідомленням рівних прав і можливостей, що передбачають співпрацю з іншими особами для досягнення спільної мети, активність в житті класу і школи, повагу до прав інших осіб, уміння діяти в конфліктних ситуаціях, пов'язаних з різними проявами дискримінації, цінувати культурне розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України, дбайливе ставлення до власного здоров'я і збереження здоров'я інших людей, дотримання здорового способу життя; 10) культурна компетентність, що передбачає залучення до різних видів мистецької творчості (образотворче, музичне та інші види мистецтв) шляхом розкриття і розвитку природних здібностей, творчого вираження особистості; 11) підприємливість та фінансова грамотність, що передбачають ініціативність, готовність брати

відповідальність за власні рішення, вміння організувати свою діяльність для досягнення цілей, усвідомлення етичних цінностей ефективної співпраці, готовність до втілення в життя ініційованих ідей, прийняття власних рішень. Основними функціями оцінювання навчальних досягнень учнів є: контролююча – визначає рівень досягнень кожного учня, готовність до засвоєння нового матеріалу, що дає змогу вчителю відповідно планувати й викладати навчальний матеріал; навчальна – сприяє повторенню, уточненню й поглибленню знань, їх систематизації, вдосконаленню умінь та навичок; діагностико-коригувальна – з'ясовує причини труднощів, які виникають в учня в процесі навчання; виявляє прогалини у засвоєному, вносить корективи, спрямовані на їх усунення; стимулювально-мотиваційна – формує позитивні мотиви навчання; виховна – сприяє формуванню умінь відповідально й зосереджено працювати, застосовувати прийоми контролю й самоконтролю, рефлексії навчальної діяльності. При оцінюванні навчальних досягнень учнів враховуються: характеристики відповіді учня: правильність, логічність, обґрунтованість, цілісність; якість знань: повнота, глибина, гнучкість, системність, міцність; сформованість предметних умінь і навичок; рівень володіння розумовими операціями: вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, класифікувати, узагальнювати, робити висновки тощо; досвід творчої діяльності (вміння виявляти проблеми та розв'язувати їх, формулювати гіпотези); самостійність оцінних суджень. Характеристики якості знань взаємопов'язані між собою і доповнюють одна одну: повнота знань – кількість знань, визначених навчальною програмою; глибина знань – усвідомленість існуючих зв'язків між групами знань; гнучкість знань – уміння учнів застосовувати набуті знання у стандартних і нестандартних ситуаціях; знаходити варіативні способи використання знань; уміння комбінувати новий спосіб діяльності із вже відомих; системність знань – усвідомлення структури знань, їх ієрархії і послідовності, тобто усвідомлення одних знань як базових для інших; міцність знань – тривалість збереження їх в пам'яті, відтворення їх в необхідних ситуаціях.

7. Компетентнісна освіта зорієнтована на практичні результати, досвід особистої діяльності, вироблення ставлень, що зумовлює принципові зміни в організації навчання, яке стає спрямованим на розвиток конкретних цінностей і життєво необхідних знань і умінь учнів.

8. У контексті цього змінюються і підходи до оцінювання результату освітньої діяльності здобувачів освіти як складової освітнього процесу. Оцінювання має ґрунтуватися на позитивному принципі, що передусім передбачає врахування рівня досягнень учня.

9. Результати освітньої діяльності учнів на всіх етапах освітнього процесу не можуть обмежуватися знаннями, уміннями, навичками. Метою навчання мають бути сформовані компетентності, як загальна здатність, що базується на знаннях, досвіді та цінностях особистості.

10. Вимоги до обов'язкових результатів навчання визначаються з урахуванням компетентнісного підходу до навчання, в основу якого покладено ключові компетентності.

11. Система оцінювання навчальних досягнень учнів у закладі сприяє реалізації компетентнісного підходу у навчанні. Дане питання вивчається шляхом спостереження за навчальними заняттями.

12. Основними функціями оцінювання навчальних досягнень учнів є: контролююча - визначає рівень досягнень кожного учня (учениці), готовність до засвоєння нового матеріалу, що дає змогу вчителю відповідно планувати й викладати навчальний матеріал; навчальна - сприяє повторенню, уточненню й поглибленню знань, їх систематизації, вдосконаленню умінь та навичок; діагностико-коригувальна - з'ясовує причини труднощів, які виникають в учня (учениці) в процесі навчання; виявляє прогалини у засвоєному, вносить корективи, спрямовані на їх усунення; стимулювально-мотиваційна - формує позитивні мотиви навчання; виховна - сприяє формуванню умінь відповідально й зосереджено працювати, застосовувати прийоми контролю й самоконтролю, рефлексії навчальної діяльності.

13. При оцінюванні навчальних досягнень учнів враховуються: характеристики відповіді учня: правильність, логічність, обґрунтованість, цілісність; якість знань: повнота, глибина, гнучкість, системність, міцність; сформованість предметних умінь і навичок; рівень володіння розумовими операціями: вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, класифікувати, узагальнювати, робити висновки тощо; досвід творчої діяльності (вміння виявляти проблеми та розв'язувати їх, формулювати гіпотези); самостійність оцінних суджень.

14. Характеристики якості знань взаємопов'язані між собою і доповнюють одна одну: повнота знань - кількість знань, визначених навчальною програмою; глибина знань - усвідомленість існуючих зв'язків між групами знань; гнучкість знань - вміння учнів застосовувати набуті знання у стандартних і нестандартних ситуаціях; знаходити варіативні способи використання знань; вміння комбінувати новий спосіб діяльності із вже відомих; системність знань - усвідомлення структури знань, їх ієрархії і послідовності, тобто усвідомлення одних знань як базових для інших; міцність знань - тривалість збереження їх в пам'яті, відтворення їх в необхідних ситуаціях.

15. Знання є складовою умінь учнів діяти. Уміння виявляються в різних видах діяльності і поділяються на розумові і практичні.

16. Ціннісні ставлення виражають особистий досвід учнів, їх дії, переживання, почуття, які виявляються у відносинах до оточуючого (людей, явищ, природи, пізнання тощо). У контексті компетентнісної освіти це виявляється у відповідальності учнів, прагненні закріплювати позитивні надбання в освітній діяльності, зростанні вимог до свої навчальних досягнень.

17. Ці орієнтири покладено в основу чотирьох рівнів навчальних досягнень учнів: початкового, середнього, достатнього, високого.

18. Вони визначаються за такими характеристиками:

Перший рівень - початковий. Відповідь учня (учениці) фрагментарна, характеризується початковими уявленнями про предмет вивчення. Другий рівень - середній. Учень (учениця) відтворює основний навчальний матеріал,

виконує завдання за зразком, володіє елементарними вміннями навчальної діяльності. Третій рівень - достатній. Учень (учениця) знає істотні ознаки понять, явищ, зв'язки між ними, вміє пояснити основні закономірності, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки. Відповідь учня (учениця) правильна, логічна, обґрунтована, хоча їм бракує власних суджень. Четвертий рівень - високий. Знання учня (учениці) є глибокими, міцними, системними; учень (учениця) вміє застосовувати їх для виконання творчих завдань, його (її) навчальна діяльність позначена вмінням самостійно оцінювати різноманітні ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію.

19. Водночас, визначення високого рівня навчальних досягнень, зокрема оцінки 12 балів, передбачає знання та уміння в межах навчальної програми і не передбачає участі школярів у олімпіадах, творчих конкурсах тощо.

20. Кожний наступний рівень вимог вбирає в себе вимоги до попереднього, а також додає нові характеристики.

21. Критерії оцінювання навчальних досягнень реалізуються в нормах оцінок, які встановлюють чітке співвідношення між вимогами до знань, умінь і навичок, які оцінюються, та показником оцінки в балах або рівнево.

22. Навчальні досягнення здобувачів у 1-4 класах підлягають вербальному, формульованому оцінюванню.

23. Формульоване оцінювання учнів 1-4 класів проводиться відповідно до Методичних рекомендацій щодо формульованого оцінювання учнів 1-4 класів (Наказ Міністерства освіти і науки України від 13.07.2021 р. №813 «Про затвердження методичних рекомендацій щодо оцінювання результатів навчання учнів 1-4 класів закладів загальної середньої освіти»).

24. Формульоване оцінювання має на меті: підтримати навчальний розвиток здобувачів освіти; вибудувати індивідуальну траєкторію їхнього розвитку; діагностувати досягнення на кожному з етапів процесу навчання; вчасно виявляти проблеми й запобігати їх нашаруванню; аналізувати хід реалізації навчальної програми й ухвалювати рішення щодо корегування програми і методів навчання відповідно до індивідуальних потреб учня; мотивувати прагнення здобути максимально можливі результати, виховувати ціннісні якості особистості, бажання навчатися, не боятися помилок, переконання у власних можливостях і здібностях.

25. Здобувачі початкової освіти проходять державну підсумкову атестацію, яка здійснюється лише з метою моніторингу якості освітньої діяльності закладів освіти та (або) якості освіти.

26. З метою неперервного відстеження результатів початкової освіти, їх прогнозування та коригування можуть проводитися моніторингові дослідження навчальних досягнень в закладі на рівні окремих класів. Аналіз результатів моніторингу дає можливість відстежувати стан реалізації цілей початкової освіти та вчасно приймати необхідні педагогічні рішення.

27. Навчальні досягнення учнів 511 класів оцінюються відповідно критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів затвердженого наказом

Міністерства освіти і науки, молоді та спорту від 13.04.2011 р. №329 «Про затвердження Критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів (вихованців) у системі загальної середньої освіти» зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11 травня 2011 р. За №566/19304.

28.

29.Видами оцінювання навчальних досягнень учнів, що використовуються в закладі є поточне, тематичне, семестрове, річне оцінювання та державна підсумкова атестація.

30.

31.Поточне оцінювання - це процес встановлення рівня навчальних досягнень учня (учениці) в оволодінні змістом предмета, уміннями та навичками відповідно до вимог навчальних програм.

32.

33.Об'єктом поточного оцінювання рівня навчальних досягнень учнів є знання, вміння та навички, самостійність оцінних суджень, досвід творчої емоційно-ціннісного ставлення до навколишньої дійсності.

34.

35.Поточне оцінювання здійснюється у процесі вивчення теми. Його основними завдання встановлення й оцінювання рівнів розуміння і первинного засвоєння окремих елементів змісту теми, встановлення зв'язків між ними та засвоєним змістом попередніх тем, закріплення знань, умінь і навичок.

36.

37.Формами поточного оцінювання є індивідуальне, групове та фронтальне опитування; робота з діаграмами, графіками, схемами; робота з контурними картами; виконання учнями різних видів письмових робіт; формувальне оцінювання; взаємоконтроль учнів у парах і групах; самоконтроль тощо. В умовах упровадження зовнішнього незалежного оцінювання особливого значення набуває тестова форма контролю та оцінювання навчальних досягнень учнів.

38.

39.Інформація, отримана на підставі поточного контролю, є основною для коригування роботи вчителя на уроці.

40.

41.Тематичному оцінюванню навчальних досягнень підлягають основні результати вивчення теми (розділу).

42.

43.Тематичне оцінювання навчальних досягнень учнів забезпечує:

44.

45.- усунення безсистемності в оцінюванні;

46.

47.- підвищення об'єктивності оцінки знань, навичок і вмінь;

48.

49.- індивідуальний та диференційований підхід до організації навчання;

50.

51.- систематизацію й узагальнення навчального матеріалу;

- 52.
- 53.- концентрацію уваги учнів до найсуттєвішого в системі знань з кожного предмета.
- 54.
55. Тематична оцінка виставляється на підставі результатів опанування учнями матеріалу теми впродовж її вивчення з урахуванням поточних оцінок, різних видів навчальних робіт (практичних, лабораторних, самостійних, творчих, контрольних робіт) та навчальної активності школярів. Перед початком вивчення чергової теми всі учні мають бути ознайомлені з тривалістю вивчення теми (кількість занять); кількістю й тематикою обов'язкових робіт і термінами їх проведення; умовами оцінювання.
- 56.
57. Оцінка за семестр виставляється за результатами тематичного оцінювання, а за рік - на основі семестрових оцінок.
- 58.
59. Учень (учениця) має право на підвищення семестрової оцінки. При цьому, відповідно до Положення про золоту медаль "За високі досягнення в навчанні" та срібну медаль "За досягнення в навчанні", затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 17.03.2015 року № 306 підвищення результатів семестрового оцінювання шляхом коригування не дає підстав для нагородження випускників Золотою або Срібною медаллю.
- 60.
61. Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів, що використовуються, - оприлюднюються та можуть розроблятися з предметів робочого навчального плану. Учні інформуються про правила, процедури та критерії оцінювання навчальних досягнень.
62. Здійснення постійного аналізу динаміки навчальних досягнень учнів відбувається протягом навчального року, шляхом написання підсумкових робіт та їх аналізу. Прослідковується відповідність між результатами державної підсумкової атестації, моніторингів семестрового та річного оцінювання з предметів.
63. Освітній процес передбачає розвиток в учнів почуття відповідальності за результати власної освітньої діяльності.
64. У ході оцінювання навчальних досягнень учнів забезпечується дотримання принципів академічної доброчесності. На виставлення оцінки не можуть впливати ніякі інші чинники, крім навчальних.
- 65.

VI. ЗАХОДИ, СПРЯМОВАНІ НА ВДОСКОНАЛЕННЯ ФАХОВОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

1. Метою підвищення кваліфікації педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.
2. Педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

3. Для забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних і науковопедагогічних працівників необхідно виконати завдання з: удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності); набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади; формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.
4. Педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.
5. Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.
6. Педагогічні працівники з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації.
7. Заклад освіти забезпечує підвищення кваліфікації педагогічних працівників згідно з планом підвищення кваліфікації закладу на певний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800.
8. Педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації опорного закладу на відповідний рік згідно Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науковопедагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800.
9. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників здійснюється за такими видами: навчання за програмою підвищення кваліфікації; стажування; участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.
10. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників, зазначені (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстеркласах тощо), що провадилася поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800.
11. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо

здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації закладу та не потребує визнання його педагогічною радою.

12. План підвищення кваліфікації закладу на відповідний рік включає: список педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації у цьому році; теми (напрями, найменування); форми; види; обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації (у годинах або кредитах ЄКТС); перелік суб'єктів підвищення кваліфікації; строки (графік); вартість підвищення кваліфікації (у разі встановлення) або примітку про безоплатний характер надання такої освітньої послуги чи про самостійне фінансування підвищення кваліфікації педагогічним або науковопедагогічним працівником. План підвищення кваліфікації може містити додаткову інформацію, що стосується підвищення кваліфікації педагогічних працівників. План підвищення кваліфікації може бути змінено протягом року в порядку, визначеному педагогічною радою. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників організовується та проводиться згідно з планом-графіком на рік, який є складовою річного плану роботи закладу. За погодженням педагогічного працівника, директора (заступника директора) і суб'єкта підвищення кваліфікації строки (графік) підвищення кваліфікації такого працівника протягом відповідного року можуть бути уточнені без внесення змін до плану підвищення кваліфікації.

13. На підставі плану підвищення кваліфікації директор школи (заступника директора) забезпечує укладення між закладом та суб'єктом (суб'єктами) підвищення кваліфікації договору про надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації на відповідний рік.

14. Для вдосконалення фахової майстерності, підвищення професійного потенціалу педагогічного складу в школі передбачено: розширення зв'язків методичних спільнот з ЦПРПП; підвищення рівня володіння педагогічними працівниками інформаційними технологіями в сучасному педагогічному процесі, врахування його в ході атестації вчителів.

VII. МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

1. Оцінювання освітньої діяльності педагогічних працівників забезпечує об'єктивний аналіз її якості та активізації професійної діяльності.

2. Оцінювання педагогічних працівників здійснюється шляхом аналізу виконання ними посадових обов'язків та індивідуальної участі в освітньому процесі.

3. Критерії оцінки охоплюють кваліфікаційні показники педагогічних працівників, навчальну, виховну, організаційну та науково-методичну діяльність.

VIII. КРИТЕРІЇ, ПРАВИЛА І ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

1. Внутрішня система забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності повинна передбачати підвищення якості професійної підготовки фахівців відповідно до очікувань суспільства. Вимоги до педагогічних працівників закладу встановлюються у відповідності до розділу VII Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 року №2143-VIII, чинного з 28.09.2017

року. Процедура призначення на посаду педагогічних працівників регулюється чинним законодавством (обрання за конкурсом, укладення трудових договорів) відповідно до встановлених вимог (ст. 24 Закону «Про загальну середню освіту»). Процедура оцінювання педагогічної діяльності педагогічного працівника включає в себе атестацію та сертифікацію. Атестація педагогічних працівників – це система заходів, спрямованих на всебічне та комплексне оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників. Атестація педагогічних працівників може бути черговою або позачерговою. Педагогічний працівник проходить чергову атестацію не менше одного разу на п'ять років, крім випадків, передбачених законодавством. За результатами атестації визначається відповідність педагогічного працівника займаній посаді, присвоюються кваліфікаційні категорії, педагогічні звання. Перелік категорій і педагогічних звань педагогічних працівників визначається Кабінетом Міністрів України. Рішення атестаційної комісії може бути підставою для звільнення педагогічного працівника з роботи у порядку, встановленому законодавством. Положення про атестацію педагогічних працівників затверджує центральний орган виконавчої влади у сфері освіти. Один із принципів організації атестації – здійснення комплексної оцінки діяльності педагогічного працівника, яка передбачає забезпечення всебічного розгляду матеріалів з досвіду роботи, вивчення необхідної документації, порівняльний аналіз результатів діяльності впродовж усього періоду від попередньої атестації. Необхідною умовою об'єктивної атестації є всебічний аналіз освітнього процесу у закладі, вивчення думки батьків, учнів та колег вчителя, який атестується тощо.

2. Сертифікація – оцінювання професійних компетентностей вчителя. Відбувається у три етапи:

незалежне тестування

самооцінювання

спостереження експерта

3. Сертифікація відбувається на добровільних засадах. В разі успішного проходження вчитель отримує сертифікат, надбавку до зарплати у 20% впродовж трьох років (термін дії сертифікату) та можливість зарахувати сертифікат як чергову (позачергову) атестацію.

4. Необхідні складові педагогічної діяльності педагогічних працівників:

✓ Планування діяльності педагогічних працівників та його аналіз є обов'язковою складовою діяльності вчителя. Основним документом, за яким планується освітня діяльність вчителя, є календарно – тематичний план. Структура і зміст календарно-тематичного плану вчителя – прояв його академічної свободи. Календарно – тематичне планування схвалюється на засіданні методичного об'єднання вчителів та погоджується із заступником директора з навчально-виховної роботи. Учителі можуть самостійно визначати години на вивчення навчальної теми, можуть змінювати послідовність вивчення тем у календарно – тематичному плані.

✓ Необхідною складовою педагогічної діяльності педагогічних працівників є застосування компетентнісного підходу. За необхідності

педагогічні працівники розробляють індивідуальні освітні траєкторії для учнів.

✓ Забезпечення наскрізного процесу виховання, повинно реалізуватися усіма педагогічними працівниками не лише через систему виховних годин, а й під час уроків, позакласних заходів тощо.

✓ Наскрізний процес виховання спрямовується на оволодіння основними цінностями, збереження особистої індивідуальності, формування громадянської позиції учнів.

✓ Налагодження співпраці та партнерських стосунків з батьками здобувачів освіти є невід'ємною складовою організації освітнього процесу та діяльності педагогічних працівників.

✓ Дотримання принципів академічної доброчесності в педагогічній діяльності є обов'язком кожного педагогічного працівника.

ІХ. КРИТЕРІЇ, ПРАВИЛА І ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИХ ПРАЦІВНИКІВ

1. Управлінська діяльність керівних працівників закладу освіти на сучасному етапі передбачає вирішення низки концептуальних положень, а саме: створення умов для переходу від адміністративного стилю управління до громадсько-державного; раціональний розподіл роботи між працівниками закладу з урахуванням їх кваліфікації, досвіду та ділових якостей; забезпечення оптимальної організації освітнього процесу, який би забезпечував належний рівень освіченості і вихованості випускників та підготовку їх до життя в сучасних умовах; визначення найбільш ефективних для керівництва шляхів і форм реалізації стратегічних завдань, які б повною мірою відповідали особливостям роботи закладу та діловим якостям адміністрації, раціональне витрачення часу всіма працівниками закладу; правильне і найбільш ефективне використання навчально-матеріальної бази та створення сприятливих умов для її поповнення в сучасних умовах; забезпечення високого рівня працездатності всіх учасників освітнього процесу; створення здорової творчої атмосфери в педагогічному колективі.

2. Сучасні положення освітнього менеджменту вимагають від керівника закладу фахових компетенцій: прогнозувати позитивне майбутнє і формувати дух позитивних змін; забезпечувати відкрите керівництво; вивчати інтереси і потреби місцевої громади й суспільства в цілому, щоб визначати нові цілі і завдання; організувати роботу колективу на досягнення поставлених цілей; працювати над залученням додаткових ресурсів для якісного досягнення цілей; постійно вчитися і стимулювати до цього членів педагогічного колективу.

3. Отже діяльність керівника закладу визначається такими чинниками: рівнем його компетентності;

обраною концепцією власної діяльності;

рівнем розвитку і спрямованості організаційної культури закладу.

Установити ефективність освітнього процесу, якість створених умов для його проведення, вплив керівника на продуктивність роботи школи неможливо без належної оцінки результатів його діяльності.

Однією з форм контролю діяльності педагогічних працівників, до яких належать і керівник закладу освіти, є атестація. Метою даного процесу контролю за діяльністю закладу є:

- найбільш раціональне використання спеціалістів, підвищення ефективності їх праці та відповідальності за доручену справу;
- сприяння подальшому покращенню підбору і вихованню кадрів, підвищення їх ділової кваліфікації;
- посилення матеріальної і моральної зацікавленості працівників;
- забезпечення більш тісного зв'язку заробітної плати з результатами їхньої праці;
- визначення відповідності займаній посаді;
- стимулювання їх професійного та посадового зростання.

Вимогами до ділових та особистісних якостей керівника закладу освіти є:

- цілеспрямованість та саморозвиток;
- динамічність та самокритичність;
- управлінська етика;
- прогностичність та аналітичність;
- компетентність;
- креативність, здатність до інноваційного пошуку;
- здатність приймати своєчасне рішення та брати на себе відповідальність за результат діяльності.

4. Ефективність управлінської діяльності керівника закладу включає стан реалізації його управлінських функцій, основних аспектів та видів діяльності, ступінь їх впливу на результативність освітнього процесу, а саме:

1. Саморозвиток та самовдосконалення керівника у сфері управлінської діяльності.
2. Стратегічне планування базується на положеннях концепції розвитку закладу, висновках аналізу та самоаналізу результатів діяльності.
3. Річне планування формується на стратегічних засадах розвитку закладу.
4. Здійснення моніторингів, аналізу, самооцінювання діяльності закладу.
5. Забезпечення професійного розвитку вчителів, методичного супроводу молодих спеціалістів.
6. Забезпечення функціонування прозорої та зрозумілої системи оцінювання здобувачів освіти.
7. Забезпечення прозорості та інформаційної відкритості діяльності закладу, поширення позитивної інформації про заклад.
8. Створення інклюзивного освітнього середовища, універсального дизайну та розумного пристосування у закладі.
9. Забезпечення наявності інформаційних систем у освітньому процесі.
10. Забезпечення якості освіти через взаємодію всіх учасників освітнього процесу.
11. Позитивна оцінка компетентності керівника з боку працівників, здобувачів освіти та їх батьків.

5. Механізм функціонування системи забезпечення якості освіти у Сумському ЗЗСО № 19 СМР включає послідовну підготовку та практичну реалізацію наступних етапів управління: планування (аналіз сучасного стану освітньої

діяльності та освітнього процесу; визначення сильних сторін і проблем у розвитку; визначення пріоритетних цілей та розробка планів їх реалізації; організацію (переформатування/створення організаційної структури для досягнення поставлених цілей; визначення, розподіл та розмежування повноважень із метою координування та взаємодії у процесі виконання завдань); контроль (розробка процедур вимірювання та зіставлення отриманих результатів зі стандартами); коригування (визначення та реалізація необхідних дій та заходів, націлених на стимулювання процесу досягнення максимальної відповідності стандартам).

6. Процедура управління процесом забезпечення якості освіти включає: ухвалення рішення про початок формування системи внутрішнього забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності; призначення відповідальних за розробку, впровадження та функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти; навчання педагогічних працівників правилам і процедурам впровадження внутрішньої системи забезпечення якості освіти; формування та підготовка аналітичної групи з визначення ефективності впровадження та функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти на окремих етапах та у цілому; формування політики та цілей у сфері якості (на перспективу, навчальний рік тощо); визначення видів діяльності та процесів у рамках складових внутрішньої системи забезпечення якості освіти; розробка процедур для визначених процесів (дій, заходів) (внутрішні нормативні основи закладу освіти); визначення та розвиток системи моніторингу якості в закладі; удосконалення системи аналізу та прийняття підсумкових рішень.

7. Відповідальні за впровадження та вдосконалення системи забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності є педагогічні працівники, методичні спільноти, педагогічна рада закладу, директор (заступники директора з навчально-виховної роботи тшляхом узгодженості (координації) діяльності щодо забезпечення необхідного рівня якості освітнього процесу. З метою позитивного впливу на якість освіти необхідним є організаційний компонент у процесі формування внутрішньої системи, а саме: проведення заходів щодо навчання адміністративних та педагогічних працівників закладу навичкам роботи щодо забезпечення якості освітнього процесу, підвищення оцінної культури педагогів; розширенні зв'язків закладу освіти з іншими освітніми установами, науковими організаціями, що спеціалізуються на вирішенні проблем управління якістю освіти.

8. Критерії ефективності управлінської діяльності щодо забезпечення функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти: наявність нормативних документів, де закріплені вимоги за якістю освітнього процесу (модель випускника, освітня програма); оптимальність та дієвість управлінських рішень; керованість процесу управління забезпеченням функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти (наявність підрозділу або посадової особи, які відповідають за управління якістю освітнього процесу); формування освітньої програми закладу освіти (раціональність використання інваріантної, варіативної складової); підвищення показника відповідності засвоєних здобувачами освіти рівня та

обсягу знань, умінь, навичок, інших компетентностей вимогам стандартів освіти; кореляція показників успішності з результатами державної підсумкової атестації, зовнішнього незалежного оцінювання; наявність та ефективність системи моральних стимулів для досягнення високого рівня якості освітнього процесу.

X. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЯВНОСТІ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ

1. Однією з умов розвитку освіти є запровадження інформаційнокомунікаційних технологій в управлінську та освітню діяльність закладу освіти. Така діяльність проводиться у двох напрямках: впровадження інформаційних технологій в управлінську діяльність освітнього закладу; комп'ютеризація та цифровізація освітнього процесу. Перший із зазначених напрямів полягає у створенні оптимальних умов роботи учасників освітнього процесу, застосування ними програмного забезпечення, що допомагає систематизувати роботу суб'єктів управління закладом на усіх рівнях. Другий напрям – це впровадження у освітній процес електронних засобів навчання, розробка і застосування електронного супроводу занять, самостійної і виховної роботи та тестових програмних засобів. Інновації в управлінні освітнім закладом на базі інформаційних технологій є ключовим механізмом, який дозволить створити переваги в конкурентному середовищі.

2. У Сумському ЗЗСО № 19 СМР здійснюється збір, узагальнення, аналіз та використання відповідної інформації для ефективного управління освітнім процесом та іншою діяльністю; організація освітнього процесу за допомогою системи автоматизації закладів освіти Smart School, інформування педагогів через електронні скриньки та Google-сервіси, груп у Facebook, Instagram, Viber. У закладі створений банк даних (статистика) за результатами освітнього процесу та освітньої діяльності: статистична інформація форм ЗНЗ-1, 83-РВК; інформаційна база про якість освітнього процесу на рівні різних класів. З метою використання інформаційно-комунікаційних технологій для ефективного управління освітнім процесом в закладі освіти створено інформаційно-освітнє середовище на порталі інформаційної системи управління освітою (ІСУО). Для обміну інформацією з якості освітнього процесу використовується відео-, аудіо- носії інформації, розмножувальна техніка. Роботу інформаційної системи школи забезпечує наявність необмеженого доступу до мережі Інтернет для учнів та педагогічних працівників (в тому числі через зону Wi-Fi). Для забезпечення створення єдиного інформаційного поля навчального закладу функціонує офіційний сайт закладу <https://zosh19sumy.wixsite.com/zzso19sumy>.

XI. БЕЗПЕЧНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ

У законодавстві загальні вимоги, які забезпечують безпечне освітнє середовище закладу регулює Закон “Про освіту”. Права та обов'язки всіх учасників освітнього процесу визначаються в ньому у 53, 54 та 55 статтях. Визначаємо три основні складові безпечного освітнього середовища: безпечні й комфортні умови праці та навчання; відсутність дискримінації та насильства; створення інклюзивного і мотивувального простору. Створення

безпеки спрямоване на виконання таких завдань: формування в учнів компетентностей, важливих для успішної соціалізації особистості; впровадження демократичної культури, захист прав дитини і формування демократичних цінностей; запобігання та протидія таким негативним явищам серед дітей та учнівської молоді як насильство, кібербулінг, булінг тощо; формування у дітей і підлітків життєвих навичок (психосоціальних компетентностей), які сприяють соціальній злагодженості, відновленню психологічної рівноваги; запобігання та протидія торгівлі людьми, формування у школярів таких життєвих навичок, як спілкування, прийняття рішень, критичне мислення, управління емоціями, стресами та конфліктними ситуаціями, формування цінностей та набуття відповідних компетентностей; формування морально-етичних, соціальних, громадянських ціннісних орієнтирів, виховання національно свідомої, духовно багатой, фізично досконалої особистості; профілактика девіантної поведінки, правопорушень та злочинності серед неповнолітніх; профілактика залежностей та шкідливих звичок, пропаганда здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я як найвищої соціальної цінності; формування творчого середовища, залучення учнів в позаурочний час до спорту, творчості, мистецтва, інших громадських заходів з метою їх позитивної самореалізації, соціалізації; розвиток творчої співпраці педагогічного колективу, учнів і батьків на засадах педагогіки партнерства.

XII. ІНКЛЮЗИВНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ, УНІВЕРСАЛЬНИЙ ДИЗАЙН ТА РОЗУМНЕ ПРИСТОСУВАННЯ

1. Особам з особливими освітніми потребами освіта надається нарівні з іншими особами, у тому числі шляхом створення належного фінансового, кадрового, матеріально-технічного забезпечення та забезпечення універсального дизайну та розумного пристосування, що враховує індивідуальні потреби таких осіб. Універсальний дизайн закладу освіти створюється на таких принципах: 1) рівність і доступність використання; 2) гнучкість використання; 3) просте та зручне використання; 4) сприйняття інформації з урахуванням різних сенсорних можливостей користувачів; 6) наявність необхідного розміру і простору.

XIII МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ОСВІТИ

1. Моніторинг якості освіти - це система послідовних і систематичних заходів, що здійснюються з метою виявлення та відстеження тенденцій у розвитку якості освітніх країні, на окремих територіях, у закладах освіти (інших суб'єктах освітньої діяльності), встановлення відповідності фактичних результатів освітньої діяльності її заявленим цілям, а також оцінювання ступеня, напряму і причин відхилень від цілей.

2. Моніторинг якості освіти у закладі може бути внутрішній та зовнішній. Внутрішній моніторинг якості освіти проводиться закладом освіти (іншими суб'єктами освітньої діяльності).

3. Завдання моніторингу:

- здійснення систематичного контролю за освітнім процесом у школі.

- створення власної системи неперервного і тривалого спостереження, оцінювання стану освітнього процесу.
- аналіз чинників впливу на результативність успішності, підтримка високої мотивації навчання.
- створення оптимальних соціально-психологічних умов для саморозвитку та самореалізації здобувачів освіти і педагогів.
- прогнозування на підставі об'єктивних даних динаміки й тенденцій розвитку освітнього процесу в закладі.

4. Предметом моніторингу є якість освітнього процесу в закладі освіти.

5. Об'єктом моніторингу є система організації освітнього процесу в школі, що включає кілька рівнів:

- здобувач освіти;
- педагогічний працівник;
- класний керівник;
- батьки і громадськість та ін.

6. Суб'єкти моніторингу.

Суб'єктами моніторингу виступають:

- моніторингова група;
- адміністрація закладу;
- органи управління освітою (різних рівнів).

7. Основними формами моніторингу є:

- самооцінювання власної діяльності педагогами, здобувачами освіти, адміністрацією;
- внутрішня оцінка діяльності адміністрацією, керівниками методичних об'єднань (проведення підсумкових робіт, участь у етапах Всеукраїнських предметних олімпіад, спостереження за навчальними заняттями);
- зовнішнє оцінювання діяльності органами управління освітою.

8. Очікувані результати:

- отримання результатів стану освітнього процесу в закладі освіти;
- покращення функцій управління освітнім процесом, накопичення даних для прийняття управлінських рішень.
- підсумки моніторингу узагальнюються у схемах, діаграмах, висвітлюються в аналітично-інформаційних матеріалах;
- дані моніторингу можуть використовуватись для обговорення на засіданнях методичних об'єднань, нарадах при директору, педагогічних радах;
- за результатами моніторингу розробляються рекомендації, приймаються управлінські рішення щодо планування та корекції роботи.